

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 "
Évnegyedrre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányos árért közöltnék, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyilttérben magán és pártérdekű czikkeket ölcgő árért elfogadunk.

ISKOLA

Költői beszély,

HÁROM ÉNEKBEN.

írta:

Bonyhay József.

1875.

(Folytatása.)

MÁSODIK ÉNEK.

Reggel; amint a nap, megkezdte pályáját,
S bearyozta a bércek koronáját,
Megzendült a tábor ébresztő hangja,
A hadi kürt búsan bűgő méla hangja,

Tuhutumnál voltak már az alvezérek,
A támadás felől hogy értekezének,
Amit határozatok, kevés szóból állott,
A síkra kicsalva kell levérni Gládot.

Hogyan és miképen? a fővezér gondja.
Velek már indulna, — ránk viradtot, mondja;
De Tuhutum apó őlt szigorú arcot,
S eképp rendezi el a támadó harczot:

„Velek! te jobb felől hatolj az erdőbe,
Ha lehet, az ellen háta megé törj be,
Aztán váratlanul lecsapa mint sasok,
Menekvést neki csak kiféle nyissatok,

Bojta! te balfelől kezdjed a támadást.
E mozdulatokkal nem akarok én mást,
Mint az elbujt vadat fészékéből kiverni,
Aztán lássa Hadur, mit fogok mivelni!”

Kis csapatát tüstént átalveszi Bojta;
Kész lett Velek is, az indulót megfujta,
Aztán egyik jobbra, másik balra tértel,
A biztos diadal előérzetével.

Tuhutum ott maradt, s derék hada vele;
Bár a csata vágtyól égett a kebele,
De az önmérséklet legerősb oldala,
Soha még kudarcot nem vallott általa.

Így az oroszlán, a négy lábú királya
Ellenét be csendes oldalánál várja,
Csak akkor szólják rá óriás erővel,
Ha kimérte a közt, s számolt az idővel.

Csakhamar felrijad a csatazaj, melynek
A bérczi üregek hosszasan felelnek;
Az oláh nép vére hűledez, fagy s lázad,
Kezdődik ellene a bajtó vadászata.

A megrohanásban első leve Bojta:
De amint dühösen a vadonba ronta,
Azonnal átlátta, hogy lovas sereggel
Meg nem küzdhet a vad sűrű rengeteggel.

Nehogy valljon tehát fegyvere kudarcot,
Aképp változtatja a támadó harczot,
Hogy minden lovat his száz lovag kezére,
S vissza küldi őket az erdő szélére.

Most gyalog csapatját messze kiterjeszti,
Nyilait záporát bővséggel ereszti;
De tiszterre száll a balál vissza rája,
Mert minden fa megett felajzott ív várja

Rendre sebesülnek legbátrabb vitézi,
Bojta bosszankodva, s keservesen nézi;
Tűzesebben szórja nyilait, — hujába!
Nagyokat koppannak a fák oldalába.

Mit tehet egyebet? Óvatosan hátrál,
Majd megállapodik az erdő határnál.
Orszu fától fűg bujkál a sarkában,
De a síkra lépni nincs eszéágában.

Hát Velek hol késik? Tán farkas-verembe
Hullt, hogy Bojtát hagyja ily veszedlembé?
Vagy valamely bérczi tündér bővölte meg?
Decebből korábban laktak itt ilyenek.

Ne féltünk Veleket, nem esett verembe,
Sem bérczi tündérről bővös szerelembé;
Hanem hogy? maga sem tudta valójában,
Utat vétett a vad erdő homályában.

Amint megyen, egyszer sátorokat lát ott,
Gondolta hadával ott találja Gládot;
Ott is volt ő maga; minden nemzet féle
Rablott nők ülében kéj órákat élve.

De a mint Veleket s hadát észre vette,
Magát nagyvitézül látatlanná tette;
Velek a sátrakat üresen találta,
Néhány testőr volt ott, azokat levágta.

Mily családás! a Glád sátorába lépve,
Ott sráncokzó nők borultak előbe;
Esdekelve kérték, hogy ne bántsa őket,
De hát ki bántana védtlen gyöngye őket!

Volt köztök egy szép arc, egy ifju menyecske
Naiv, és oly fürgé, mint havasi kecske;
Ugy fénylett könyein át szeme sűgara.
Mint sötét éjben a Szent János bogara.

Ezt a szép nőt Gelu meg nem érdemelte,
Gondolta Velek — hát nyergébe emelte,
Aztán felgyujtatta a hadi sátrakat, —
A rémült fejrő nép jobbra balra szaladt.

Ó pedig gyűlöt fűtt elszéledt hadának,
És más irányt adott prűszkölő lovának,
Hogy felkeresse a vitéz ellenségét,
Mert fajtától szive a dícsvágytól égett.

Hát mikor rabnőjét kebléhez ölelte,
És szemébe nézett, — hogy gyuladt a lelke
Jaj volna most Gládnak, ha elébe jőne,
Legalább is kettőt csinálna belőle.

Kiderült a szép nő arca nem sokára,
Felszította könnyeit a Velek szemsűgára,
Mosolyba fűrszötte zendült fel beszéde,
Velek elámul, és madárdalnak vélte.

Magyarul szólalt meg: Vitéz szabadítóm!
Ha már rabod lettem, magam bemutatom,
Én székegy lány vagyok, nevem Móra-Bóra,
S hálásan nézett a hős szabadítóra.

Aztán kérdezte, ősméri-e Gládot?
Ki ugy sanyargatja ezt a szép országot?
Hiszen őt keresem — szolt Velek haraggal
Szelvén a levegőt a suhogó karddal.

Nem volt még szerencsénk tívözölni egymást
Hát nem láttad köztünk azt a kurta soknyást?
Ő érdelt, bókolt legalázatosabban,
És elérte czélját, rongy élete megvan.

Amint közeledni látta a csapatot,
Közibünk asszonyoknak vitézül felecsapott.
Felfedeztem volna, de törötél féltem,
Meg e szabadságot épen nem reméltem.

Erre aztán Velek a hajához kapott,
Csaknem földhöz vágta a tollas kalpagot,
Káromkodott volna, de nem volt rá idő,
Mert fegyveres hordák tündeztek elő.

Megállította hát a kis vitéz serget,
Melyet vele együtt a csatavágy kerget,
Kiszőlött abból egy sebfoltos arcot,
S eképp adá neki a tisztí parancsot:

Balog! ezt a nécskét a nyeregbe vedszed,
Hanem megmondom, hogy helyén legyen
eszed!

Bemutatód ötlet Tuhutum vezérnek,
S a légytől is óvod, míg én visszatérek.

Móra-Bóra képe elborul e szókra,
Búsán nyujtja száját egy búcsúsó csókra,
Ovjának az egék! — ezt sugja fülébe; —
Velek átütötte a Balog nyergébe.

Bezengi az erdőt Velek hadi kürtje; —
Az oláh sátorok felgomogdó fűstje
Vastag oszlopokban tör az égbe távol,
Bőlőlők olykor egy tűznyelv kivilágol.

Megsejti Bojta, hogy bajtársa közelget,
Csűggedt harcosziba őnt új erőt, lelket,
Sérült vitézeit a lovaknál hagyja,
Utánnam! — kiáltja, s buzgányát ragadja.

Látják az oláhok, s hallják a kúrhangot.
Míntha halkanaknál his halálharangot,
Egy csepp kedvök sincsen újabb viadalhoz,
Rájok az a füst is csak aggodalmat hoz.

De az öreg Orszu batorítja őket,
Jól elkarlapozván némely kis hitüket;
Ne féljete, ugymond nincs itt veszedelem,
Honnan az a füst száll, ott van a fejdelem.

Ó int e jel által minket éberségre,
Maga sem fog késmi jóni segítségére. —
Szól és népet vissza a sűrűbe viszi, —
— Amit mondott, maga legkevésbé hiszi;

Onnan röpített ki egy gyilkos nyilzárpot; —
Velek kezdi sejtnei a láthatlan tábot,
Az érti azonnal Orszu ravasz czélját, —
Kirántja mérgesen villámló aczélját;

Betölti az erdőt rémes haragosága:
„Búvócskát játcsani gyermekek szokása,
Pérfúriason vívni kinek van hát kedve?
Hadd nézzek szemébe! Buvj elő vén medve!

Erre Urszuek csak nyíllal válaszolnak, Miközben még inkább a fákhöz lapulnak. Megharagszik Velek, fogát csikorítja; Vitéz bajtársait eképen szólítja:

Fink le a lóról! Gondoltam egy szépet, Gyalog verjük agyon ezt a bunyik népet. Ragadjatok tüstént buzogányt és kardot, Seperjük ki velök ezt az erdősarkot.

Bojta is ott terem négy század magával, Üdvözik bajtársi viharos hajrával; Aztán neki dőlnek a véres munkának; Gazdag aratása lesz most a halálának.

Sok magyar sebesül, több oláh elvérzik, De a vesztes sújtát a magyarok érzik; Mert tiszterte többen lévén az oláhok, Pár száznak eleste föl sem tűnik nálók.

Helyesen számított a vén Urszu bátya, Erős vár egy erdő, minden fa egy bástya. Vannak és oláhnak, mindene az erdő, Élete, halála, bölcső és temető.

Hallgatja Tuhutum a csatazajt régen, A gomolygó füstöt is látja az égcn, De egy oláh sem jön, akit agyon verne, Bosszantani kezdi meghiusult terve.

Megtérnek azonban rossz hírrel a kémek, Nem lehet ártani Urszu seregének, Az erdő óriás karjai védik azt, Nem lehet kicsalni onnan a vén ravaszt.

Egy lovas futár is érkezik e nyomban, Ólében egy bájos fiatal asszony van, Barna dús hajával enyeg a szellő, Termete szabályos, arca üde, kellő.

Fedetlen hó válla s két gömbölyű karja, Dagadó emleit szűk mellény takarja; Amint a nyeregéből könnyűden le lebhen, Megjéud Tuhutum, hogy mindjárt cseppen.

Miféle tündér ez? kérd' nyájas mosolylyal, Tán fejr' rózsával nemzé piros hajnal? Felelj hü vitézem! rabod-e ő néked? Vagy, mit inkább hiszek, ő tett rabbá téged?

Hatalmas táborur! szól a vitéz erre, E nót uram Velek kötötte lelkemre, Gelu sátorából zsákmányolta őt el, Melyet egyenlővé tiportunk a földdel

Áll pedig a szép hölgy, szemeit lezárva, Remény s félelem közt, mint idegen árva; Majd felvilan szemé csilloghullásképen Szípjorkázó tüzzel fekete éjféltben,

S nyílik kecses szája csengő magyar szóra: „Székely leány vagyok, nevem Móra-Bóra, Glád raboltattott el nászom éjszakáján“ S lepereg egy pár köny két hamvas orozáján]

„Szeretett szüleim, drága vőlegényem Siránkozunk értem gyászbá hullt reményen —“

Itt el kezd zokogni, — a mit tovább szólna, Az a Glád fejére szörnyű átok volna.

Értelek leányom! — szól Tuhutum kegygyel,

Gládot megfenyíteni több okom van egygyel, De többet óhajtnék még hallani tőled, Szeretném ismerni azt a székelyföldet.

Azért ül le mellém, beszéljünk egyet-mást, Hiszen magyar lány vagy, hagyj azt a zokogást.]

S végig simította a szép nő homlokát, Móra-Bóra kezdte jól találni magát.

(Folyt. követc.)

Senkiszem kerülheti el fátumát.

(Folytatás.)

Gyönyörű szép tavaszi nap volt. A nap megnyitotta a föld börtönének lenyögöző závarait, — mint a poéták

mondanak — előjött rejtékéből a hosszú alvársra itélt ürge, s két lábra ülve kezdett mozdani a verőfény lágj delejében. Mikor megmosdott székétintett, s úgy találta, hogy ehetnék. Tudvalévő dolog, hogy az ürgének háztartása nincs, s hogy egész garçon életet él; nem úgy mint a gőzű, hörcsők, makk vagy mogyorópölye, mely tölre kis tárházát berendezni s a keresményt aztán egész deliciaival porczogtatni szokta. Következéleg az ürge az állatvilág szegényebb osztályához tartozik. No hát mármost koszt után kellene néznie. Utánné, és talál. Szegény proletároki irigylitek ugy-e az ürge sorsát, midőn nektek éhen lefekvőtökben nem mosolyog távol reményben sem a biztató reggeli. Lám, lám! az ürgének is edesebb anyja a föld mint nektek, s mégis ha aztán a szerencse ugorkafákjára felkaptok, mint anyi ember fel szokott kapni egész döllyfel azt hisszük, hogy minden de minden ti éretteké teremtették Szegény balgák, szegény bolondok! — Boldog ürge! cserélnél-e életsorsot az emberrel: ki egyenes vagy legtöbbször mellék utakon, éhezve, fukarkodva, futva, vagy lesben öszkekpar magának anyi vagyont, míg neked anyád a természet minden napra kimutatja a tiedet mondván ne gondolkozzát a holnapról egyél és élj kis fiam! s ha majd vissza veszem a tél napjaira a gyökerek élvezet jer szenderegni s álmodni a tavasz új áldásairól. —

A tavasz tehát megérkezett. Minden lény megmozdul. Még az ember szív, ez a sok anyi mindemmel megterhelt omnibus is gyorsabb mozgásba jő — Amott egy nyul; az avar alól — mely téli kvártélya volt — a nap fényre és melegére előbujt. Kutya tál volt ez gondolja magában amint két első lábival haját, szórét végig fésülgeti. Rosz koszt, eh, és puszka, hajszóls. Mi jó von ha p ü s p ö k n e k születtem volna?! sohajt fel magában. De mikor aztán egy kis gyenge nyúl-árményk, egy pompás falatu farügy, egy maroknyi spenótinak való levél, — mint a kikelet új hozománya által bajusza mozgásba jöhet, s hetek múlva eszmélkedni kezd arról hogy a hajszólsai idény a vadász törvény által Aug. 1-sejéig bezárult: akkor összeütött bokákkal vigan ugárandozva mégis csak oda tér vissza: beh jó hogy püspöknek nem születtem!; nincs olyan dominiuma egy püspöknek sem mint nekem, ez a határ is az enyém, az is, meg emez is, meg amaz is; s ami rajta terem mindet megköstölgethatom én azt. Eb cseréljen a püspökkel! —

A m o t t piros szoknyácskában a „fusskata“ kiült háza elé, gondolkodik: mivel vajon engem! olyan bágyadt vagyok, bizonyosan sokat aluttam, de hogy alhattam én így el? Jé reggelt „fénybogárka“ szomszéd! beh rég látam. Aztán egymás mellé ülnek, beszélgetve végre rájönnek, hogy hiszen az álom szezónból érkeztek ők meg. Nohát jerünk egy korty reggelire; a „gyönyvirág“ kelyhében olyan pompás

jó italt árul. Közlebb van ide ugyan az árendás a „csomorika“ de ahoz ne menjünk, á t k o z o t t roszitala van annak. Mi kár! — jegyzik meg méltatlankodva — hogy a mezei rendőrkapitány az „ördögcszekér“ jártában költében észre nem veszi a csomorika italát, s kellőkép megmen bünteti a hunczfutót.

Szegűy „fusskata“! s neked eszedbe tud jutni a közegészség elleni merénylet büntetésre méltó volta, meg nekünk embereknek ez soha se jut eszünk ágába se! Lám meg t ő l e d i s tanultánknak valamt.

Ismételjük tehát: pompás tavaszi nap volt. Magán és közös fogatok vetekevede ügettek benülő gazdáik vagy vendégeikkel ki a szabadba. A Széchenyi hegy, Zugliget, ezekben a „fácán“ disznó újletré pesdült; s még bozzá vasárnap van.

Élkkor pedig a dologtétel kötelei elszakadoznak. A szakácsnő asszony-ságok sarkba doba a főzőkanalat s egy-egy virítós nyaku kanovir karjába czipeszködve, szolgálók egy-egy iparos segéd segédlete mellett, masamodó kis-asszonyok egy-egy tul-illatozó, felhő keztyüvel, fínom pálczikával, szét bokrosodó nyakkendővel s ami elmaradhatatlan: istentelenül frizurázott nárdus és mírhától csepegő hajzattal dandúv oktroyált böltségűdekkel hátfordítva az ifjú Pestnek, a sokáig özvegyvánságban élt s csak pár év óta megmenyecskesült Budára, — ki gyalog, ki omnibuszon, ki fiakkereken, aszrint amint ezt rangja, pénze netán henczegeése hozza magával — átrándulnak ennek boldogított lehelő hegyei közzé. Ama nyárspolgár azonban eléje teszi a sétát a kocsiásznak, botra illesztett kendőbe kötött elemősiáját ön elégületen czipeli, míg másik kezével egyik gyermekét vonszolja, ki lecsingő barisnyákkal s pityeregve irigykedik a kényelmes kocsiókra. Hátul a frau mámi két gyermekkel fölfegyverkezve, kiknek egyikét ölében viszi még a másika majorátusának jogérzetében haragosan pislogat a kényelmes nyeregben piskótát szopogató Náczi-ra, ki hozzá még bátyját koronkint azzal bosszantja, hogy feleje le-lenyujtogatja a piskótát, melyet midőn Guszti el akarna tőle kapni, Náczi visszakap; egyszersmind kiöltött nyelvecskéjével azt látszik tudtára adni: kutyát neked, nem piskótát.

(Folyt. követc.)

Debreczeni piaci középár,

mérőben, 1875. Október 23.

Buza 375. Kétszeres 270. Rozs 260. Árpa 155. Zab 150. Tengeri 120. Köles 165. Kása 350. 1 zsák burgonya — 90 mázsa szalonna 38 — 39 40 frt. 1 mázsa háj 40 — 41 42 frt.

Felölös szerk s laptulajdonos.

Báthory Sándor,

H I R D E T É S E K.

4798. sz. Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes özvegy **Balog Józsefné Lilián Otília** részére, alperes **Petrovskzi Jánosné Horváth Katalintól** 1100 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1572. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 17,000 arftra becsült **Péterfia-utcai 983. számú házastelek és 3 hold 900 □ öl ondódi föld folyó 1875-dik évi December hó 28-dik.** szűkség esetére **1876 Január hó 28-dik napján délután 3 órakor,** a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserérték, melynek 10%-a, vagyis 1700 frt. az árverelmi szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül letendő.

2. Az ingatlanok az első árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3 és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újában kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhívtnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetősök végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Gyúgyei József által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhívtnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 8-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna,

2—3. jegyző.

5562. sz. Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. trvszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a Kovács Lajos mint **Debreczen város polgármestere részére Erdői Sándor és neje Balla Juliánától** 200 arft. tőke s járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3010. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 5800 arftra becsült Bárány-utcai 2220-dik számú házas telek és 4 hold 200 □ öl ondódi föld folyó 1875 dik évi **December hó 28-dik.** szűkség esetére 1876. **Január hó 28-dik**

jeig lefoglalt, a debreczeni 1447. sz. tkvbe. bejegyzett s 600 arftra becsült Csapó külvárosi 3213. sz. házas telek a megkísérlett első árverésen el nem kelvén: az a kitűzött 2-dik határidőben **f. évi November 6-án d. u. 3 órakor** a tkvi. irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen szűkség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becserérték, az árverelő által letendő bánatpénz 60 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6% kamataival a fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, — a bánat pénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875. Október 8-kán tartott üléséből.

Dienes Barna,

2—3. jegyző.

5442. sz. Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint felperes **Scabó Anre** részére alperesek **G. Szilágyi István és G. Szilágyi Józseftől 423 frt. tőke** és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. G. Szilágyi Józseftől a derecskei 2951. sz. tkvben A. T. 1478. hr. sz. a. bejegyzett s 600 arftra becsült házas telke, továbbá a derecskei 986. sz. tkvben A. I. 2—6 r. sz. a. bejegyzett külsőségeknél megfelelőleg a tagosítás folytán kiadott s 150 arftra becsült 673. 840. 806. 758. 661. térképi sz. a. 9545 □ ölből végrehajtsát szenvedő G. Szilágyi István által illó 1/7 része a megkísérlett első árverésen el nem kelvén az ezzel kitűzött 2-dik határidőben u. m. f. évi **november hó 3-dik** napjának d. e. 10 órakor Derecske mező város házánál a derecskei kir. Jbirság által megtartandó árverésen szűkség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becserérték az árverelő által letendő bánatpénz 50 frt. illetve 15 fr.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig 15 nap — 30 nap alatt az árverés napjától járó 6% kamataival a tkvi hatóságnál lefizetendő, a bánat pénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1875. Október 1-én tartott üléséből.

Dienes Barna,

2—3. jegyző.

5055. sz. Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Reisz Dávid,** részére alperes **Sipos Bánt,** és neje **Geréb Mariától** 200 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 3010. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 5800 arftra becsült Bárány-utcai 2220-dik számú házas telek és 4 hold 200 □ öl ondódi föld folyó 1875 dik évi **December hó 28-dik.** szűkség esetére 1876. **Január hó 28-dik**

napján d. u. 3 órakor, a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becserérték, melynek 10%-ka, vagyis 580 ft. az árverelmi szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül letendő.

2. Az ingatlan az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 15 nap mulva birtokába és használatába; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére újában kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhívtnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetősök végett ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Debreczeni László által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhívtnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi Október hó 15-d-k napján tartott üléséből.

Dienes Barna,

1—3. jegyző.

9035. sz. v. 1875.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszéknek 9035/1875. v. sz. a. kelt végzése folytán újában közzé tétetik, miszerint **Dézi István** részére **Szilágyi Gábor** ellen 1875-dik évi Április 21-én vezetett kieligetési végrehajtás alkalmával bíróságilag lefoglalt 6 drb. ló, 7 drb. csikó, 2 drb. vasas szekér, 3 drb. fejős tehén, 2 drb. bornyu 2 drb. fijas kocza, 5 drb. malaczczal, 2 drb. sertés, folyó évi Október hó 26-kán d. e. 9 órakor Szent Anna-utca végén eső barom vásártéren megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kelt Debreczenben 1875-dik évi Október 14-kén.

Kovács József,

1—1. bir. végrehajtó.

4947.
1875. szám.

Árverési hirdetmény.

Az alulírt kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik; miszerint a **debreczeni első ipartársulati bank** igazgatóságának **Murvai Ferencz** és társai nádudvari lakosok elleni 300 frt. követelés, s járulékaival végett, végrehajtás a'á vont, s tartozékaival együtt **500 frtra** becsült ingatlanjait, jelesül **nádudvari 1731 sztjkben** 2031 a hrsz. a. foglalt udvar teleknek az azon lévő épületeknek és 8 **lóeréjű gőzmalomnak Murvai Ferenczet és Murvai Gábotrt illetett fele része** folyó 1875-dik évi **Nov. hó 23-dik napján** reggeli 10 óraker, szükség esetén pedig **1875-dik évi December hó 23-dik napján reggeli 10 óraker** a helyszínén, **Nádudvaron** a község házánál megtartandó bírói árverés útján a legtöbbet igérőnek, és pedig a második határnapon a becsáron alól is el fog adatni.

Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, miszerint a készpénzben, vagy közforgalom tárgyát képező értékpapirokban, avagy előmutatóra szóló takarékpénztári könyvekben leteendő bánatpénz összege 50 frt. és hogy az árveréskor felolvasandó árverési feltételek többi pontja a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Egyszermind a fentvezetett telekkönyvi tulajdonos s adósoknak nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén akó jelzalogos hitelezői felszólíthatnak; hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen telekkönyvi hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s annak nevét az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részükre Főzö Mihály ügyvéd úr személyében hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Végre a p. tk. rdtt. 433. és 406. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb körülírt javak iránt tulajdoni igényt érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be.

Kelt Karczagon a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1875-dik évi Október hó 12-dik napján.

Beliczay Ferencz,
kir. törvényszéki elnök.

Krómy József,
1---3. kir. törvényszéki jegyző.

4996.
1875. szám.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Grünhut W. és B.** kereskedő cég részére alperes **Vincze Lajos**tt, 1004 aft. tőke és járulékaival erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 686. számú telekjegyzőkönyvben X alatt bejegyzett s 3000 aft-ra becsült **Mészana-utcai 576-dik** számú házastelek és 3 hóld 750 □ öl onddi föld, jövő 1876-dik évi **Január hó 7-dik,** szükség esetére **Február hó 7-dik napján d. u. 3 óraker,** a telekkönyvi iródban **végrehajtó Kovács József által** megtartandó árverésen előfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek

10 %-a, vagyis 300 aft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első a leütéskor azonnal, a második a leütéstől 1 hó, a 3 dik a leütéstől 2 hó alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 8 nap mulva, birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszermind azon jelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Beer Kálmán által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1875-dik évi Október hó 8-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna,
1---3. jegyző.

4919.
1875. szám.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint a felperes **Boros László** részére alperes **Megegy János** és neje **Kollát Zsuzsannától 530 aft.** tőke és járulékaival erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni **1631-dik** számú telekjegyzőkönyvben A. I. alatt bejegyzett s **2500 aft-ra becsült Péterfia-utcai 1035-dik** számú házastelek és 2 hóld 850 □ öl onddi föld **folyó 1875-dik évi December hó 31-dik, szükség esetére 1876 Január hó 31-dik napján,** az ugyanott 4671 h. r. sz. a. bejegyzett 1092 □ öl **hatvan-utcai kerti szőlő pedig 1876 Január 3-dik** szükség esetére **1876 Február 3-dik napján d. u. 3 óraker a telekkönyvi iródban** végrehajtó **Mészáros László** által megtartandó árverésen előfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis a ház birtokra nézve 250 frt. a szőlőre nézve 70 aft. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és

pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütéstől 8 nap mulva a többi ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemelő adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszermind azon jelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Hlody Gyula által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1875-dik évi Október hó 8-dik napján tartott üléséből.

Dienes Barna,
1---3. jegyző.

5741.
1875.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére, alperes **Szokolai Gerson derecskei lakostól** 240 aft. tőke s járulékaival erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a derecskei 2291. sztjkönyvben A X (192. 193.) helyrajzi szám alatt bejegyzett 1050 aft-ra becsült házasteleknek, végrehajtást szenvedő Szokoloi Gersont illető felerészre, a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, a kitüzött **2-dik határnapon u. m. f. évi November 8-kán délelőtti 10 óraker,** Derecske város házánál a derecskei kir. járásbírósig által megtartandó árverésen, szükség esetére becsáron alól is előfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 35 aft.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számítva 15—30—45. napok alatt 6 % kamataival a fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttéül, és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1875. Október 15-kén tartott üléséből.

Dienes Barna,
jegyző.

1---2.